

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.336/9 2020. gada 29.septembris
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Sveicam seniorus un skolotājus
- Stāstām par keipeniešiem. Šoreiz par Markovsku ģimeni
- TV projektā "Caur ērkšķiem uz..." atkal piedalās bijušie keipenieie
- Atgriešanās stāsts
- Klāt apkures sezona
- Keipenes stacijā starptautisks darba seminārs
- Apsveikumi, līdzjūtības, sludinājumi

Tūlīt, tūlīt būs klāt 1.oktobris – Starptautiskā senioru diena. Keipenes pagasta 223 senioriem viņu svētkos sakām paldies par to, ka viņi mums ir, par viņu dzīves gudrību, joprojām aktīvo dzīves pozīciju un atbalstu un līdzdalību dažādās sabiedriskajās aktivitātēs!

*Lai jums veselība, stiprs gars un optimisms!
Saglabājiēt spēju kā bērni priecāties no sirds!
Kustieties un saglabājiēt sportisko garu!
Nekad nebaidieties pieņemt dzīves izaicinājumus
un apgūt kaut ko jaunu!*

Un arī 4. oktobris - Pasaules skolotāju diena - tepat, tepat, plaukstas stiepiena attālumā...

Sveicam Keipenes pamatskolas un pirmsskolas skolotājus Pasaules skolotāju dienā! Lai jums visiem laba veselība, daudz enerģijas un vienmēr dzirkstīte acīs!

Skolotāj, ietekme un vara, kura tev ir pār taviem skolniekiem, ir bezgalīga un šobrīd neaptverama; ļoti iespējams, tu jau šodien nosaki, kāda būs viņu karjera, par kādām vērtībām viņi balsos, kā viņi izturēsies pret saviem partneriem un mīļotajiem, kā viņi audzinās savu bērnu. /Buda/

Stāstām par ķeipeniešiem

Par visfantastiskāko vietu, kur vīt ģimenes ligzdiņu

Vienā no pirmajiem „Ķeipenes Vēstneša” numuriem, kas iznācis 1991.gada 2. oktobrī, ir stāsts par Ķeipenes pagasta zemnieku saimniecību „Dalbji”, kuru 1989.gadā izveidojis ķeipenietis Centis Zaķis ar savu dzīvesbiedrēni Mariju. Centim Zaķim, kad viņš dibināja savu zemnieku saimniecību, bija jau 62 gadi. Saimniecībai 1991.gadā bijuši 8,4 ha zemes, trīs slaucamas govīs un traktors, un saimniekiem bijusi doma saimniecību paplašināt, jo saimniekošana veikusies, gūta pat peļņa.

Diemžēl visus nākotnes plānus izjaukusi paša saimnieka aiziešana aizsaulē pēc 8 saimniekošanas gadiem. Bet ko var darīt – tāda ir dzīve. Protams, ka dzīvesbiedrēne, palikusi viena, nevarēja paviļņot saimniekošanu, un Dalbju pļavās vasarās vairs nemanīja ganāmiņus gotiņas.

2018.gadā arī pati Dalbju saimniece Marija aizgāja mūžībā. Likās – iestājies klusums Dalbjos un pļavas bez gotiņām – tā būs vienmēr, līdz kādā vasarā pļavās atkal parādījās lopiņi un mājas pagalmā bija manāma rosiņa un darbošanās.

Prieks, ka vēl viena Ķeipenes pagasta māja pēc tās īpašnieku aiziešanas mūžībā nav nolemta iznīcībai, bet sāk atdzimt, tāpēc uzrunāju Dalbjos dzīvojošo Markovsku ģimeni, lai pastāsta par sevi, par to, kā jaunai ģimenei ar bērniem veicas saimniekošana lauku sētā. **Saruna ar Sanitu Markovsku** – Marijas un Centa Zaķu mazmeitu.

Vispirms iepazīstiniet ar sevi un pastāstiet, cik ilgi dzīvojat un saimniekojat Dalbjos.

- Es un mans vīrs Edgars esam no Madlienas, ar vīru iepazīnos, mācoties Madlienas vidusskolā. Kopā esam jau no pamatskolas skolas sola. Nu jau var teikt, ka esam kupla ģimene, jo mūsu ģimenē aug trīs bērni - meitas Nikola (13 gadi), Ešlija (9 gadi) un dēls Endijs (3 gadi).

Par savām mājām *Dalbju* nu jau varam saukt četrus gadus. Pieņemot lēmumu sākt dzīvi laukos, lauku mājā nemaz nebija tik viegli, jo nācās pamest dzīvokli un ierastās ērtības. Taču pēc pirmajām brīvdienām, kad palikām pa nakti *Dalbjos*, sapratām, ka šī vieta ir mūsu ģimenes miera osta.-

Vecvecāku zemnieku saimniecībā tās ziedu laikos bijuši pat deviņi liellopi, tai skaitā piecas slaucamas govīs. Cik liela ir jūsu saimniecība un ar ko jūs tajā nodarbojaties?

- Jau no pirmās dienas, kad izlēmām dzīvot lauku mājā, mans un vīra kopējais lēmums bija, ka audzēsīm gaļas liellopus, nevis turēsīm slaucamās govīs. Šobrīd mums ir 10 liellopi, ko esam izlolojuši no maziem teliņiem, un nu jau

Markovsku ģimene. Foto no Markovsku ģimenes personīgā arhīva

pašu veidotais ganāmpulks pamazām paplašinās.-

Vai darbs savā saimniecībā ir jūsu pamatdarbs vai tikai papildu ienākumu avots, kas tiek darīts pēc garām darba stundām kādā citā uzņēmumā?

- Kā mēs ar vīru dažkārt smejamies, gaļas liellopu audzēšana ir mūsu hobijs, nevis ienākumu avots, jo pirmajos trīs gados, ja saimniekošanu sāk no nulles, nekādus ienākumus negūst.

Man darbs ir Madlienas bērnudārzā, esmu skolotāja, savukārt vīrs ir mēbeļu montētājs.-

Vai mūsdienās viegli būt jaunam?

- Mana ikdiena gan darbā, gan mājās ir saistīta ar bērniem, kas man, pat gluži nemanot, liek justies jaunai, jo jāseko līdzi gan visām aktualitātēm rotālietu un grāmatu pasaulē, gan jaunākajām multfilmām. Mūsdienās, manuprāt, ir viegli būt jaunam.-

Jūsu vectēvs Centis savulaik bija sabiedriski aktīvs – ne tikai saimniekoja, bet vienmēr atrada laiku arī atpūtai – zemnieku un pensionāru ballēm, bija liels dejotājs. Kā ir ar jums – vai atliek laiks atpūtai, saviem vaļaspriekiem? Kaut vai pasēdēt vasaras vakarā pie Mazās Juglas, kas tek gandrīz gar jūsu māju?

- Es vienmēr savu opi atceros kā aktīvu cilvēku. Dažkārt pat aizdomājos, kur viņš smēlās to milzu enerģiju un dzīvesprieku, jo mājās viņš ar omi ļoti smagi strādāja.

Mums ar vīru ir pamatdarbs + saimniecības darbi, tāpēc vaļaspriekiem, var

teikt, nav laika. Bet, kad mums ir atvaļinājumi, tad apceļojam Latviju. Mums *Dalbji* tiešām ir kā miera osta - Mazā Jugla ieskauj mūsu mājas apkārtni, un ūdens jau nomierina jebkuru cilvēku. Edgaram patīk pēc garās darba dienas pamakšķerēt upes krastā, es gan vairāk pastaigājos gar upi un vēroju bebru nedarbus.-

Jūs dzīvojat gandrīz pie pašas Suntažu pagasta robežas, ļaužu valodās tā saucamajā Kastrānes galā. Un šajā pusē dzīvojošie parasti stāsta, ka nejutoties īsti Ķeipenes pagastam piederīgi, ka viņu ikdiena vairāk saistīta ar Suntažiem, jo Ķeipenes centrs atrodas tik tālu. Kā ir ar jums?

- Mēs tomēr vairāk sevi uzskatām par madlieniešiem. Jo mūsu ikdiena vairāk saistās ar Madlienu - man Madlienā ir darbs, bērniem - skola un bērnudārzs. Taču arī Ķeipenē esam ieguvuši daudz labu draugu un paziņu.-

Ko jūs – jauna ģimene ar bērniem – gribētu sagaidīt no pašvaldības?

- Mani no agras bērnības mācīja: aizmirsti vārdus *negribu* un *nevaru*! Mēs ar vīru saviem bērniem mācām aizmirst vārdus *pieprasīt* un *pienākas*.

Mēs skaitāmiem daudz bērnu ģimene, taču pašvaldībai nelūdzam palīdzību. Manuprāt, kādam vientuļam pensionāram būtu vairāk nepieciešama palīdzība no pašvaldības nekā mums. -

Vai varat domās uzburt nākotnes ainu, kā *Dalbjos* izskatīsies pēc 10 gadiem?

- Mērķi un ambīcijas mums ir lielas,

citreiz pat liekas, ka neiespējami tos realizēt. Bet mūsos ir milzīgs gribasspēks virzīties soli pa solītim tuvāk izvirzītajiem mērķiem! Taču vislielākā cerība ir vērsta uz bērniem, lai viņiem gribētos *Dalbjos* dzīvot un saimniekot.

Un nobeigumā - Ko gribētu teikt vai novēlēt citām jaunām ģimenēm, kas, tāpat kā jūs, ir izvēlējušās dzīvi laukos?

- Laikam jau tāda pareizā recepte nav vēl izdomāta, bet, vadoties no personīgās pieredzes, varu teikt, ka vienmēr paliks kāds nepadarīts darbs, jo laukos darbi ir nebeidzami. Ar to, izvēloties dzīvot laukos, vienkārši ir jārēķinās.

Un vēl. Nodzīvojusi *Dalbjos* jau vairākus gadus, varu droši apgalvot, ka lauki ir visfantastiskākā vieta, kur veidot savu ģimenes ligzdināju.

*Dalbju ganāmpulks šajās septembra dienās
Foto no personīgā arhīva*

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

“Ķeipenes Vēstneša” lasītājas stāsts

Kas izsita rūti?

Izlasīju „Ķeipenes Vēstnesī” rakstu par mazo ērgli, kas izvēlējies mūsu pagastu par savu ligzdošanas vietu, un gribu pastāstīt par visai neikdienišķu piedzīvojumu nūpat, augustā.

Ar dzīvesbiedru Justīnu sēdējām dzīvokļa virtuvē, kad pēkšņi vienā istabā atskanēja liels troksnis. Kad iesteidzāmies tajā istabā, no kuras atskanēja troksnis, ieraudzījām, ka logam izsista rūti. Pirmajā mirklī galvā ieskrēja doma, ka kāds ļaundaris iemetis pa rūti ar akmeni. Nekā! Izrādījās, ka pie vainas putns, kas ietriecies logā.

Putns pēc trieciena bija ielaidies kokā un sēdēja tur tāds sabozies un skurinājās. Es pati putnu redzēju tikai pa gabalu. Mans lejas kaimiņš putnu bija redzējis krietni tuvāk nekā es. Esot bijis apmēram gaiļa lielumā, tātad nebija nekāds mazais putnelis.

Pēc neilga brīža putns aizlaidās savās gaitās, bet es paliku ar savu izsisto loga stiklu. Kur nu putnam pakaļ izskriesi!

Valda no Kraujām

Atkal jauna TV projekta “Caur ērkšķiem uz...” sezona. Un tajā atkal piedalās bijusī ķeipeniete.

Kad iznāks “Ķeipenes Vēstneša” septembra numurs, televīzijas “STV Pirmā” projekts „Caur ērkšķiem uz...” 4.sezona jau būs sākusies, jo sezonas pirmais raidījums ir 24.septembrī. Un ķeipenieši - raidījuma skatītāji – būs pamanījuši, ka raidījumā atkal, trešo sezonu pēc kārtas piedalās bijusī ķeipeniete, arī bijusī madlieniete **Laura Zablocka**. Tagad Laura dzīvo Jēkabpilī.

Iepriekšējā projekta “Caur ērkšķiem uz...” dalībniece, bijusī ķeipeniete Lāsma Romanovska uz jautājumu, ko viņa teiktu ķeipenietei, kura izvēlētos pieteikties uz nākamā gada projektu, atbildēja šādi: - Noteikti lai piesakās! Piedalīšanās projektā nebūs viegla, bet ļaus sev pierādīt, ka tu vari cīnīties un pastāvēt. Un vēl es novēlētu, lai iztur līdz galam un iekļūst dalībnieču trijniekā! – Protams, ka tajā brīdī un situācijā šķita, ka diezin vai Lāsma vēlējums nākamajā gadā būs aktuāls, bet izrādās, ka ir.

Laura, kad un kur uzzināji par pieteikšanos TV projektam “Caur ērkšķiem uz...”, un cik ilgā laikā pieņēmi lēmumu par piedalīšanos?

- Mani TV projektā uzaicināja piedalīties projekta organizatore Linda, jo viņa bija mani ievērojusi sociālajā tīklā TikTok. Es piekritu uzreiz, jo vēlējos piedalīties kādā šovā un gūt tāda veida pieredzi, jo man patīk TV, kameras un

modelēšana. Un tad vēl uzzināju, ka šova mērķis ir uzlabot dalībnieku dzīves situāciju, kvalitāti un ka tur būs iespēja tikties ar dažādiem ekspertiem, kuri palīdz izprast pašai sevi. Plus vēl tas, ka es ļoti vēlējos būt brīva no tabakas un marihuānas smēķēšanas.

Vēlējos būt apstākļos, kur man negribas smēķēt neko. Tāpēc šis šovs bija ļoti piemērots, kur man doties ar saviem dzīves jautājumiem.-

Vai iepriekšējo gadu raidījumus bijī cītīgi skatījusies? Ja bijī skatījusies, vai tas, ko redzēji, neatbaidīja? Dalībnieču uzvedība, kultūras līmenis un runas stils?

- Iepriekš par šo šovu nezināju, jo man nav televizora. Jau kādus vismaz piecus gadus TV neskatos. Man labāk patīk būt redzamai televizorā, nevis skatīties to. -

Ne viens vien neizpratnē iesauksies: ko tu, Laura, tur meklē? Ja pārsvarā visām raidījuma dalībniecēm ir smagi likteņi, grūta bērnība, vecāki, kas paši pakļauti dažādām atkarībām, mīlestības trūkums ģimenē, nabadzība, tad Tavā dzīvē viss, kas trūkst tām sievietēm, ir bijis un ir: mīloši, gādīgi vecāki, materiāli nodrošināta dzīve, iespēja iegūt labu izglītību, nodarboties ar saviem hobijiem, apceļot pasauli.

- Es šovā vēlējos atrast atbildes uz jau-

tājumiem, kuri man bija sakrājušies pa dzīvi jau sen: kas tad tas ir, kas man patīk? Ar ko es vēlētos nodarboties, kādu darbu, kādu hobiju izvēlēties? Tas, ka es nāku no mīlošas ģimenes un IT kā viss ir bijis, nenozīmē, ka man pati dzīve ir saprotama...

Katrs meklē atbildes uz šādiem svarīgiem dzīves jautājumiem, kā māc, un mans ceļš ir šāds. Un man patīk mana dzīve, pat ļoti.

Šovs man palīdzēja daudz uzzināt par sevi. Visvairāk to, ka man tik tiešām viss ir kārtībā un nekas nekaiš, un es varu darīt to, ko mīlu.

Un tikai šovā un vēl pēc šova man beidzot atnāca atziņa, ka es vēlos veidot pati savu ģimeni. Un mana ģimene man ir hobijs un darbs reizē. Es vairs ilgi nekavējos un pieņemu lēmumu būt mīlošas attiecībās, jo līdz šim es ļoti baidījos, un es tagad zinu kāpēc...

Šovs man ļoti palīdzēja un iedrošināja mani būt vēl vairāk pašai. Uzzināju, ka tiešām esmu spēcīga un drosmīga un spēšu būt arī forša mamma, un nav tur ko baidīties...

Lai arī izskatos normāla un drosmīga, iekšēji man visu dzīvi ir bijis nenormāli bail. Bail no visa. No cilvēkiem, no situācijām, no jebkā, ko nezinu... Tik dīvaina sajūta tā ir... Šovs palīdzēja

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3.lpp.

saprast, kāpēc tā un kā tikt ārā no tām sajūtām, kā tās pieņemt, jo īstenībā baidīties arī ir normāli. Sanāk tā, ka man bija bail baidīties, kas vēl vairāk biedē, un tad vispār ir bail.-

Un arī zināma slava un atpazīstamība Tev ir. Internetā esi dēvēta par pašmāju TV šovu zvaigzni – Tu esi piedalījies TV šovā "Netīrās dejas" un Valentīndienas eksperimentā "Pirmais skūpstis". Tagad Tu tiec dēvēta par spriganu jūtūberi un jociņu un priekolu meiteni. Un ar pašapziņu un savu pašnovērtējumu arī Tev viss ir kārtībā. Vai vēl kaut ko aizmirsi pieminēt?

- Par pašapziņu un to, ka sociālajos tīklos izskatos drosmīga un pārliecināta, kura vēl pie tam joko... man pašai ir liels prieks!!! Un pat patīkams pārsteigums!!! Jo es izjūtu lielu stresu un uztraukumu, kad taisu savus video, bet, kad tie ir tapuši, tad tiešām ir tīri normāli. Es arī nezinu, kā tas var būt. Laikam kamera priekšā esmu daudz pārliecinātāka par sevi, nekā reālajā dzīvē. Jo realitātē man ir iekšējā panika par visu... man nepatīk. Tāpēc arī daudz esmu sociālajos tīklos, jo tur ir sajūta, ka ir miers...-

Izlasīju, ka raksti dzeju. Varbūt ar kādu dzejoli vari padalīties ar "Keipenes Vēstneša" lasītājiem?

- Domāju, ka rakstu dzejoļus, jo nezinu, kā labāk izteikties. Vai vispār baidos teikt kaut ko, un tad caur dzeju tas tā vieglāk un brīvāk nāk. Rakstu jau no bērnības. Rakstu arī vienkārši dienasgrāmatas. Jau arī dziesmas pat esmu sākusī rakstīt. Domāju, ka tas arī tāpēc, ka ir bijusi sajūta, ka IT kā nav ar ko izrunāties... Lai gan man ir forša ģimene, ir bijušas lietas vai notikumi, par kuriem es baidos dalīties vai atklāties, un tad bija jāraksta...

Nu - es daudz to esmu darījusi. Jo daudz esmu sevī turējusi un krājusī, un tad, kad vairs nav kur likties, ir jāraksta. Man tas jau ir apnicis, jo zinu, ja rakstu, tad nav ar ko runāties... Un tomēr man ir ļoti prieks par to, kas ar gadiem ir tapis dēļ tās manas nespējas izrunāties ar kādu.

Dzeja man top ātri - šeit un uz vietas. Kā šis dzejolis, ko uzrakstīju nupat, domājot par šovu, kurā piedalījos: „No ērkšķiem uz ... priekšu./ Vienmēr uz priekšu./ Tu ej viens pats/ Tāds vairs nevajadzīgs kā vecais, mīļais Lats/ Tāds nesavaldīgs "blats"/ Paveras man priekšā skats/ Njuuuuu un kas tur tālāk tad būs??/ Oi, Neuzzzināsiēt jūs.../ Tik, ja TV ievilinās mūs/ Un populārs mūžam klūs”-

Vienā savā video pieminēji Aigaru Grāveru, kuru nosauci par veco laiku slavenību. Ja veco laiku slavenības visu sasniedza ar talantu un mīlzu darbu, tad tagad, manuprāt, internets pie slavas palīdz tikt daudz vienkāršāk, vieglāk, un talants arī var palikt kaktā. Vai jūties kā jauno laiku slavenība?

- Runājot par slavu internetā, arī tā ir jāizpelnās, pie tās ir jātiek. Darbošanās interneta vidē tāpat ir darbs. Citi no rīta pieceļas, sapošas un iet vai brauc uz darbu. Mans darbs ir interneta vidē. Un tas ir tas pats labākais!! Jo es interneta daru to, ko vēlos, kā vēlos un kad vēlos. Interneta vide sniedz ļoti daudz iespēju, ko darīt. Tad nu es tur meklēju dažādus veidus, kā nopelnīt naudu. Visu ko esmu pamēģinājusi, un ir gājis visādi. Šobrīd esmu sapratusi, ka man vajadzētu vērt vaļā savu mājaslapu. Ļoti gribētos arī izveidot kādu mūzikas videoklipu.-

Projektā pieteicies ar kādu noteiktu mērķi. Vai šo pašas izvirzīto mērķi projekta laikā izdevās sasniegt?

- Kā jau teicu, mans mērķis, iesaistoties projektā, bija nelietot tabaku un marihuānu. Nu kā man tas sanāca, tad jums tomēr būs pašiem jāskatās !-

Lasīju rakstus par Tevi internetā, skatījos Tavus video, fotogrāfijas, un redzēju jaunu, smaidīgu, enerģisku sievieti, kurai varētu vilkt uz "priekoliem". Jā, protams, otra cilvēka dvēselē jau nevar ielīst. Un šī jaunā sievietē ar saviem video vēloties sniegt atbalstu pārējiem, iedvesmot.

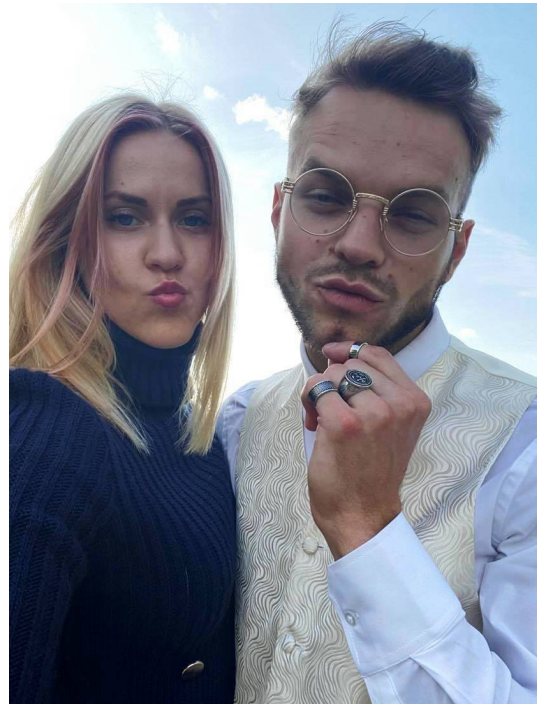
- Man ļoti patīk taisīt savus video vai bildes ar mērķi kādu iepriecināt, uzlabot garastāvokli vai vienkārši likt uz sekundīti pasmaidīt. Jo pašai to ļoti ir vajadzējis kādu laiku, un es zinu, kādas ir sajūtas, kad ir skumji. Tāpēc zinu, ka interneta vidē varu gan pati iedvesmoties, gan kādu citu iedvesmot.-

Teve garšo smūtīti. Varbūt ieteiksi kādu smūtīja recepti keipeniešiem?

- Smūtījus dažādos laika periodos man ir sanācis daudz dzert. Vislabāk man garšo smūtījs ar banānu, mellenēm un pienu. Galvenais, lai smūtījā ir kaut kas saldēts. Taču ar smūtījiem var variēt, cik uziet!-

Nobeigumā īss jautājums. Kā Tev šķiet, vai skatītājiem būs interesanti skatīties jauno projektu? Vai ir vērts ceturtdienu vakaros ieslēgt "STV Pirmās" programmu?

- Šis šovs pats par sevi ir ļoti īpatnējs, tāpēc būs vien arī man jāmeklē, kur

Laura un viņas Ēriks

Laura un Ēriks. Un viņu pirmais miljons. Abi foto no Lauras personīgajiem krājumiem. Un arī teksts zem foto viņas.

varu to noskatīties. Es ieteiktu šovu noskatīties tādiem cilvēkiem, kuri vēlas izprast sevi un arī citus. Manā skatījumā šovs risina un atklāj tēmas, kas var būt aktuālas daudziem: atkarības, bērnības pārdzīvojumi. Šovā neiztiks arī bez kārtīgām intrigām. Sagaidu, arī raidījuma spēcīgu montāžu, lai varētu tā kārtīgi pasmierties. Tāpēc domāju, ka ceturtdienu vakaros ir vērts ieslēgt televizoru un noskatīties šovu.-

Jautājumus uzdeva B.Mietule

Atgriešanās stāsts

Pavasari no ārzemēm uz dzīvi Latvijā atgriezies ķeipeniecis Romans. Romanam ir savs sakāmais par dzīvi un darbu svešumā un arī kāda klusa cerība, ko viņš vēlas piepildīt caur šo atgriešanās stāstu.

Romans: - Anglijas pilsētā Kingstonā pie Hallas es ar savu dzīvesbiedreni Gintu nokļuvām pirms vairāk nekā četriem gadiem. Bija ziema, mums nekādu prātīgu darbu nebija, jo strādājām kā pašnodarbinātie, un pazīstami cilvēki ieteica mums doties peļņā uz Angliju. Bērni vēl gāja skolā, tie palika Latvijā, bet mēs divatā devāmies uz Angliju.

Jāatzīstas godīgi, ka jau pēc svešumā pavadīta mēneša man gribējās atgriezties mājās. Kas tā par dzīvi? Sveši cilvēki, sveša valoda, ne kur aiziet, ne ar ko parunāties. Sēdi četrās sienās un gaidi darbā iekārtošanas aģentūras zvanu ar uzaicinājumu strādāt. Vienu dienu tev ir darbs, trīs dienas sēdi mājās un gaidi zvanu. Staigā no viena

istabas stūra uz otru, bezdarbībā pīpējot. Neesmu vairs tādā vecumā, kad var pie datora un internetā nosēdēt visu dienu un pat nakti un justies laimīgs. Esmu pieradis strādāt – daudz un ātri, bezdarbība mani nomāc.

Dzīvojot Hallā, neko iekrāt neizdevās, jo dzīve tur ir ļoti dārga – īre, komunālie maksājumi, dažādi pakalpojumi, tai skaitā mašīnas remonts, pīpes – viss maksā lielu naudu. Par labu ēdienu jāaizmirst – arī tas ir vienkārša strādnieka kabatai par dārgu.

Jā, tie, kas dzīvo svešumā, feisbukā liek bildes ar priecīgām sejām, radot ilūziju par brīnišķīgu un bezrūpīgu dzīvi tur, tālumā. Tas ir pašapmāns, arī Anglijā ir daudz problēmu, un, ja alga tur ir lielāka nekā Latvijā, izdevumi arī ir lielāki. Protams, ir jau arī latviešu veiksmes stāsti ārzemēs, bet tie salīdzinoši nav daudz.

Un vēl kas. Lielākā daļa, kas dzīvo un strādā Hallā, Latvijā ir sakrājuši parādus un tāpēc bijuši spiesti doties prom no dzimtenes. Mēs, kad ieradāmies Hallā, pat nenojautām, ka sava kredīta un Valsts ieņēmumu dienesta aprēķinātās soda naudas dēļ paliksim bez savulaik privatizētā dzīvokļa Ķeipenē. Palikām bez dzīvokļa, un tad jau vairs arī nebija, kur atgriezties.

Dzīves svešumā radītā spriedze radīja nesaskaņas ģimenē, un mūsu ilgu gadu kopdzīve izjuka. Palicis viens, beidzot izlēmu atgriezties Latvijā. Darbu Latvijā atradu uzreiz, jo no darba nebaidos. Un nopelnu labi. Pašlaik strādāju Sidgundā un dzīvoju vagoniņā.

Paldies Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājam Vilnim Sirsonim, kas saprata manu vēlmi atgriezties atkal Ķeipenē un piešķīra man dzīvokli! Tagad gan man ir rūpe par dzīvokļa savešanu kārtībā. Gribu dzīvokli izremontēt tā, lai tajā

izskatītos mūsdienīgi un būtu ērti dzīvot.

Viss pamazām manā dzīvē sakārtojās. Tikai... skaisti izremontēšu dzīvokli, pelnīšu naudu, mašīna man jau ir, bet nebūs vakaros ar ko parunāties, nebūs, kas ēst uztaisa, kopā pavakariņo ar mani, vienu vārdu sakot, trūkst man blakus sievietes. Tāpēc ceru, ka kāda sieviete (ķeipeniete vai no citurienes), izlasījusi manu atgriešanās stāstu, ieinteresēsies par mani un piezvanīs man.

Esmu vienkāršs cilvēks, strādīgs, alkoholum esmu pateicis nē, ir man viens netikums - pīpēju. Gribētu satikt sievieti – strādīgu, saimniecisku, kas neaizraujas ar alkoholu un ar kuru man rastos savstarpējas simpātijas. Neesmu ideāls un nemeklēju ideālu, bet savstarpējai patīkšanai jābūt.

Ar nepacietību gaidīšu zvanu! Mans tālr. Nr.24984076. Labāk zvanīt vakarā, jo darba laikā man sarunai nebūs laika.

Sveicieni visiem ķeipeniešiem, kas mani pazīst! Lai mums visiem skaists un silts rudens zem Latvijas saules! -

Romans

Darbs runā par darītāju

Labu darbu, tāpat kā gaismu, no acīm nenaslēpsi – tā ir taisnība. Šogad ķeipeniešiem atkal bija iespēja priecēt acis ar skaistajām, ideālas formas malkas kaudzītēm, kas gadu no gada uz laiku parādās Ķeipenē, Šķersielas malā. To autors, protams, visiem ir zināms. Diemžēl uz sarunu malkas kaudzīšu krāvējs nebija pierunājams. Un droši vien arī to nevajag, jo darbs jau runā pats par sevi. Kā teicis Rainis: „Kas darbu nedara, tas par darbu runā. Kas darbu nespēj, tas darbu kritizē. Kas darbu dara, tas klusē, un darbs par viņu runā.” Un darba valoda ir visizteismīgākā.

B.Mietule

Paldies!

Gribu pateikt sirsnīgu paldies labajiem zelta cilvēkiem **Viktorijai un Gintam Renčiem**, kas man šovasar tik daudz ir palīdzējuši, pat ūdeni pieveda uz māju, tā padarot manu dzīvi un ikdienu vieglāku!

Valda Gēma

Starptautisks darba seminārs Keipenes dzelzceļa stacijā

Latvijā š.g. 9.septembrī norisinājās darba seminārs projekta "Desti-Smart" ietvaros par infrastruktūru velo un kājāmgājējiem deviņos Eiropas galamērķos. Semināra pirmā daļa norisinājās Rīgā, bet noslēgums - Keipenes bijušajā dzelzceļa stacijā.

Starptautiskā konference norisinājās gan Latvijā, gan arī virtuāli.

Darba semināra pirmā daļa norisinājās Satiksmes Ministrijā, kur klātesošos uzrunāja arī Satiksmes Ministrs Tālis Linkaits. Ministrs uzsvēra, ka Latvijas ceļu attīstības plānā 2020 - 2040 ir uzsvērti trīs galvenie punkti, kas uzlabos Latvijas iedzīvotāju un apmeklētāju mobilitāti: dabai draudzīgas degvielas pieejamība, mikro mobilitātes risinājumi un sabiedrības paradumu maiņa par labu sabiedriskajam transportam, kas būtu ērts un efektīvs iedzīvotājiem.

Prezentāciju turpinājumā LIAA Tūrisma departamenta direktore Inese Šīrava akcentēja, cik ļoti zaļie ceļi ir nozīmīgi, īpaši šogad reģionālā tūrisma attīstībā. Pārskatot tūrisma statistiku un attīstību šogad, viennozīmīgi reģionālais tūrisms un dabai draudzīgs tūrisms kļūst arvien populārāks.

Pēc diskusijām Transporta ministrijā semināra dalībnieki devās uz Keipenes bijušo dzelzceļa staciju, kas ir kādreizējās dzelzceļa līnijas Rīga-Ērgļi viena no stacijām Ogres novadā un kurā ir izveidota kinomākslas dižgaram, režisoram Sergejam Eizenšteinam veltīta ekspozīcija.

Keipenes stacijā darba seminārs turpinājās ar Latvijas Zaļo Ceļu Asociācijas prezidenta, Tieslietu Ministra Jāņa Bordāna uzrunu, kurā viņš akcentēja zaļo ceļu attīstību Latvijā un sadarbību, kas, vairāku gadu garumā aktīvi komunicējot, izveidojusies ar Satiksmes Ministriju un Latvijas Dzelzceļu.

Ciešā sadarbība ir ļoti nozīmīga, lai sakārtotu kādreizējo dzelzceļu īpašumtiesību jautājumus un zaļie ceļi veiksmīgi attīstītos nākotnē.

Starptautiskās konferences dalībnieki Keipenē. Ceturtais no kreisās - Tieslietu Ministrs Jānis Bordāns, kas ir arī Latvijas Zaļo Ceļu Asociācijas prezidents. Uz konferences norisi Keipenē bija uzaicināts arī Keipenes pagasta pārvaldes vadītājs Vilnis Sirsonis (attēlā sestais no kreisās).

Darba seminārs noslēdzās ar labās prakses piemēriem Latvijā, ar kuriem ar video konferences palīdzību varēja iepazīties projekta Desti-Smart projekta partneri Eiropā. Lai gan šoreiz ar Eiropas partneriem nevarējām tikties Latvijā klātienē, projekta ietvaros tiks nodrošināts, lai projektā iesaistītie varētu iepazīties ar Vidzemes labās prakses piemēriem un būtu ieinteresēti viesoties Latvijā, kad to būs iespējams izdarīt droši.

Projekta aktivitātes turpinās, un projekta ietvaros tiek uzlabota Vidzemes Tūrisma stratēģija ar Rīcības plānu zaļo ceļu attīstībai reģionā.

Latvijas Zaļo ceļu asociācija

Piedalies!

2020.gada 11. oktobrī plkst. 13.00

Keipenes ciema "Viļņos"- 3 – bijušajās biedrības "Keipenes vides centrs" telpās - **DEKUPĀZAS NODARBĪBA**

Nodarbībā apdarināsim līdzēnas virsmas – koka paplātes, lādītes, foto rāmīšus...

Bet, ja tu gribi nākt un darboties – būs arī citi dekupējami materiāli! Nodarbības ilgums līdz 3 stundām.

Maksa par nodarbību: pieaugušajiem 12,00 EUR, bērniem no 10 gadiem - 7,00 EUR

Visi materiāli iekļauti cenā!

Pieteikšanās uz nodarbību **OBLIGĀTA**. Jāpiesakās līdz 7. oktobrim, zvanot Inesei - tālr.Nr. 26545470 vai Kristīnei – tālr.Nr. 26800011.

LŪGUMS

Nemot vērā to, ka beidzamajā laikā Latvijā palielinājies ar Covid19 inficēto skaits, lūdzim visu mūsu drošībai - gan jūsu, gan mūsu - uz Keipenes pagasta pārvaldi un tās struktūrvienībām **personīgi doties tikai tiešām nepieciešamības gadījumā** - maksājumu veikšanai, iesnieguma iesniegšanai, pēc izziņas, nevis vienkārši atnākt parunāties.

Ja jūs gribat uzdot kādu jums aktuālu jautājumu, **lūdzam to izdarīt pa telefonu vai atsūtīt e-pasta vēstuli, nevis nākt uz pagasta pārvaldi personīgi**. Tālruni saziņai 65033598 (sekretāre), 65020822 (pārvaldes vadītājs), 65033504 (kasiere), 65020817 (grāmatveži), 65020820 (komunālā daļa), 65020821 (bibliotēkas vadītāja), e-pasts saziņai: keipene@ogresnovads

Pārvaldes vadītājs V.Sirsonis

Tuvojas apkures sezona

Laiks pamazām paliek drēgnāks un lietaināks, un tuvojas apkures sezona.

Arī šajā apkures sezonā siltumenerģiju Ķeipenes ciema teritorijā esošajām iestādēm un daudzdzīvokļu mājām saražos un piegādās Ogres novada pašvaldības SIA „MS siltums”. Ar siltuma piegādi saistītajos jautājumos varat zvanīt SIA „MS siltums” valdes loceklim Normundam Ševelam, tālr.29169962.

„Ķeipenes Vēstneša” marta numurā SIA „MS siltums” valdes loceklis Normunds Švelns ir sniedzis informāciju, ka Madlienas, Suntažu, Ķeipenes un Lauberes pagastos tarifu projektā ir aprēķināts vienots gala siltuma tarifs 52,53 EUR/MWh bez pievienotās vērtības nodokļa un ka ir plānots, ka šis jaunais tarifs varētu stāties spēkā ar 2020. gada 1. oktobri.

Vai jaunais tarifs tiešām ar 1.oktobri jau būs spēkā? Kā paskaidroja N.Švelns, tad jaunais tarifs tomēr ar 2020.gada 1.oktobri vēl nestāsies spēkā, un Ķeipenieši par piegādāto siltumu norēķināsies pēc vecā tarifa, maksājot par vienu megavatstundu 50,16 eiro bez pievienotās vērtības nodokļa.

Pašlaik jaunais tarifs ir iesniegts saskaņošanai Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā, un ātrākais termiņš, kad tas varētu stāties spēkā, ir decembris. Mēnesi pirms jaunā tarifa stāšanās spēkā būs paziņojums par to.

Atgādinām, ka, tāpat kā iepriekšējos rudenos, daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašniekiem savu vēlmi sākt saņemt siltumu no Ķeipenes ciema centrālās katlu mājas jāizsaka, iesniedzot rakstisku iesniegumu par siltuma nodrošināšanu mājai. Šo iesniegumu var parakstīt un iesniegt mēnesi iepriekš.

Aicinām būt apzinīgiem un savlaicīgi veikt maksājumus par siltumu, piegādāto dzeramo ūdeni un par notekūdeņu savākšanu un attīrīšanu, kā arī par sadzīves atkritumu izvešanu un kāpņu telpās patērēto elektroenerģiju! Nekrājiet parādus, kurus pašiem pēc tam ir tik grūti un dažreiz pat neiespējami nomaksāt!

Šobrīd Ķeipenes pagasta pārvalde ir iesniegusi Zemgales rajona tiesā prasības pieteikumus par parādu piedziņu no divu dzīvokļu īpašniekiem: viena dzīvokļa īpašnieka sakrātais parāds ir 3530,96 eiro, otra dzīvokļa īpašnieku parāds ir 9634,84 eiro. Jāpiebilst, ka no šo dzīvokļu īpašniekiem bez parāda tiks piedzīti arī ar tiesāšanos saistītie izdevumi. Tāpēc sakrāt parādus tiešām nav prāta darbs!

Lūgums visiem ūdens patērētājiem katru mēnesi un savlaicīgi noziņot ūdens patēriņa skaitītāju rādījumus! Diemžēl daži ūdens patērētāji to bieži aizmirst izdarīt.

Ķeipenes pagasta pārvalde

Daudzdzīvokļu mājas izdevumus visu dzīvokļu īpašniekiem nav jāsedz vienādā apmērā

Šogad gandrīz visas Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājas veica asfalta seguma atjaunošanas darbus savu māju pagalmos. Un tad, kad bija jāmaksā par atjaunoto asfaltu, no dažu dzīvokļu īpašnieku puses sākās spriedelējumi: man nav mašīnas, es eju tikai ar kājām pa pagalmu, lai tas, kam mašīna, maksā vairāk par to; es dzīvoju viens, tāpat pa asfaltu mazāk staigāju, nekā liela ģimene u.t.t.

Visi šie spriedelējumi ir tukši un, piedodiet, smieklīgi. Jo ir jāvadās tikai un vienīgi pēc likuma. Saskaņā ar spēkā esošā Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantu dzīvokļa īpašnieks **atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram** sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu.

Tāpat izdevumus par asfalta atjaunošanu daudzdzīvokļu mājas pagalmā nedrīkst sadalīt uz visiem dzīvokļiem vienādi vai arī pēc nezin vēl kādiem kritērijiem, ir jāņem vērā katra dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmērs, un tāpēc vienistabas dzīvokļa īpašniekam būs jāmaksā mazāk par asfalta atjaunošanu nekā divistabu dzīvokļa īpašniekam.

Atgādinājums

Tiem, kas nav jau nomaksājuši nekustamā īpašuma nodokli par visu 2020.gadu vienā maksājumā, atgādinām, ka nekustamā īpašuma nodoklis par 2020.gada 3.ceturksni jāsamaksā **ne vēlāk kā 15.oktobrī**, par 2020.gada 4.ceturksni – **ne vēlāk kā 15.decembrī**.

Paldies par rudenīgo skaistumu

Braucot cauri Skrīveriem uz Aizkraukli, garāmbraucēju skatienu Skrīveros piesaista ceļa malā čaklu roku veidoti darinājumi. Jāņu laikā tā bija vienkārši siena gubiņa, no kuras ārā rēgojās divu kāju pāri. Vienkārši, asprātīgi un forši!

Prieks, ka mūsu daiļdarznieciece Maruta Grīnberga arī iedvesmojusies uz kaut ko līdzīgu, un uz Jāņiem Ķeipenes ciema centrā ceļu krustojuma malā bija izveidojusi, šķiet, alus mucīņu ar vasaras ziediem. Tagad septembrī tajā pašā vietā tapušas rudens ziedu un ābolu kompozīcijas.

Paldies Marutai par uzņēmību un enerģiju! Lai iedvesma arī turpmākām tādām aktivitātēm un galvā rodas daudz labu ideju, kuras izdodas arī īstenot!

Savukārt Maruta saka sirsniņu paldies par atsaucību, skaistajiem rudens ziediem, līdzdarbošanos ar priekpilnu degsmi Ainai Grīnbergai, Ingridai Krūmiņai, Dainai Zēmelei, Skaidrītei Sarkalnei, Inesei Lazdiņai, Intai Mačukai, Zintai Vingrei, Sņezānai Skačkovai, Mārim Liepiņam!

Kā smaržo rudens!
Lapas vēl nekrīt,
Bet viņām pavisam cits elpojums
Nekā pirmajam iezāļganajam
Galotņu maigumam.
Un brūklenes mežmalā
Smaržo pavisam citādāk
Nekā ziedēšanas laikā mētras.
Un tīmekļos ietītais papardes cers
Smaržo pavisam citādāk
Nekā zāļu dienas mijkrēsli.
Ezeru acis vēl nav nogurušas,
Bet viņām tāds dziļš un
Visu saprotošs spīdums.
Vai iesācies vītums?
Nē. Tas ir – piepildījums.
/E.Ķezbere/

*Septembrī dzimušie
ķeipenieši!*

Dāsnajā un siltajā rudenī silti un
krāsaini jums sveicieni dzimšanas
dienā!
Ieklausieties, ieskatieties dabā,
baudiet rudeni un dzīvi visā
tās krāsainībā un
daudzveidībā!

Kā putna spārnu plīvs,
Kā salda dziesmas skaņa
Tev ausīs vārdi skan:
- Tu elpo vēl, tu esi dzīvs!
Un tā ir laime, liela, liela laime. –
Ir nakts, ir diena, mijkrēslis un rīts.
Mēs gaismai dzīvojam, un gaismu
sevī tveram,
Ar spožām cerībām vēl gaidām rītu,
Un aizmest gribam nakti, visu melnu.
Kad saule lec, tu noliec lēni galvu
Un sirdi savu jūti prieku dzeram,
Jo elpo vēl, jo esi dzīvs,
Un tā ir laime, liela, liela laime.
/I.Gubiņa/

Sirsnīgi sveicieni un laimes un stipras veselības vēlējumi
ķeipeniešiem, kuri septembrī svin nozīmīgas cienījamu gadu
jubilejas:

Andrejam Mihailovam 85.jubilejā, **Irēnai Livdānei** un **Pēterim
Kļaviņam** 80.jubilejā, **Birutai Kalniņai** un **Voldemāram
Millerim** 75.jubilejā un **Dainai Vilipsonei** 70.jubilejā!

Divas lietas mūs dzīvē glābj – mīlestība un humors. Ja jums ir
viena no šīm lietām – jūs esat laimīgs cilvēks. Ja jums ir abas – tad
esat neuzveicams. Lai jums ir abas šīs lietas - daudz mīlestības un
joprojām gaišs un humora pilns skatījums uz dzīvi!

LĪDZJŪTĪBAS

*Vairs manis neesot.
Ak, neticiet, es esmu.
Ar jums, starp jums
Ar maigo ziedu dvesmu,
Ik rasas pilienā,
Kas rīta saulē lās...*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Inesei
Bergmanei-Behmanei**, dzīvesbiedru
Ģirtu mūžībā izvadot.
Ķeipenes pagasta pārvalde

*Lēni, lēni, klusi, klusi
Nu tu aizej dusēt, māt.
Rīta saule, mīļi vārdi
Nespēj tevi modināt.*

Izsakām patiesu līdzjūtību **Aijai Žurevičai**,
māmulīti aizsaulē izvadot.
Ķeipenes pagasta pārvalde

*Ai, cik grūti, māmulīņ,
Tevi ceļā pavadīt.
Vai trīs baltas smilšu sauļas
Varēs tevi sasildīt?*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Inesei
Bergmanei-Behmanei**, māmuļu mūžībā
pavadot.
Ķeipenes pagasta pārvalde

**2020./2021g. sezonu atsāk Ķeipenes
tautas nama
pašdarbības
kolektīvi**

No 8.septembra savu
darbību atsācis bērnu deju
kolektīvs "Zeltupīte",
vadītāja **Agnese Lepse**.
Nodarbības otrdienās
un piektdienās.

No 21.septembra
darbību atsācis sieviešu
vokālais ansamblis
Sonore, vadītāja **Sanita
Vītuma**. Nodarbības
pirmdienās plkst. 15.00.

22.septembrī kopā uz
pirmo mēģinājumu sanāca amatiererteātra "Pūce" dalībnieki, vadītāja
Alda Račika. Nodarbības otrdienās plkst.19.00.

No 7.oktobra satiksies un aktīvu dejušu atsāks senioru deju
kolektīvs "Veldze", vadītāja **Inese Daugaviete**. Gaidīti gan jau esošie,
gan jauni dalībnieki! Nodarbības trešdienās plkst.19.00.

8.oktobrī uz pirmo tikšanos aicināti vidējās paaudzes deju kolektīva
"Dandzis" jau esošie un jauni dejojot gribētāji, vadītāja **Ilze Jankuna**.
Nodarbības ceturtdienās plkst.20.00.

JAUKU, AKTĪVU, RADOŠU SEZONU PAŠDARBĪBNIEKIEM!

No 14.septembra atsākušās maksas JOGAS nodarbības, vadītāja
Silvija Neško. Nodarbības notiek bijušajās biedrības „Ķeipenes vides
centrs” telpās „Viļņos”- 3, Ķeipenē, Ķeipenes pagastā, pirmdienās un
trešdienās.

